

Mijn leven op vijf centimeter

Het leven van een kind met een gehandicapte moeder

Tekst: Jos van der Meiden

Illustraties: Martijn Warndorff

Omslagontwerp: Bart de Piraat

Dank aan Inge Pasma, Saskia de Jong, Suzanne de Jong, Kimberly Bergman, Marloes Weijers, Barbara Willemse, Coen ter Sluijs, Ans Prosper, Herman van der Meiden, Yvonne Broeks, Jacquïame Tromp, Seline Hessels, Jacqueline Marti en mijn lieve Plus klas voor het als eerste lezen, spelfouten verwijderen en feedback geven!

Met mama naar de oogarts

Het is vandaag mooi weer buiten. Mama en ik gaan naar het ziekenhuis. We moeten even langs de oogarts. Mama heeft pijn aan haar rechteroog. We zijn laatst op vakantie geweest in Frankrijk. Daar was mama vaak ziek of misselijk. Het gebeurt heel vaak dat mama pijn heeft aan haar rechter oog. Ze heeft ook vaak hoofdpijn en dan is ze misselijk. Papa en mama vinden het niet fijn! Volgens de huisarts moet ze even langs de oogarts. Dus dat gaan we dan ook maar doen. We wachten bij een bushalte in ons dorpje Wijchen op de bus. Mama zingt met mij een liedje. 'Busje komt zo...busje komt zo... eventjes wachten want het busje komt zo!', zingt mama. Ze zingt dat liedje altijd als we naar Nijmegen gaan. We gaan altijd een keer per week naar de stad. Naar de Lindenberg. De Lindenberg is een school waar mensen leren knutselen en muziek maken. In de Lindenberg ga ik naar muziekles. Op muziekles leer ik dat muzikmakers een verhaal proberen te vertellen met hun liedjes. Als ik naar muziekles ga, gaat mama naar edelsmeden. Edelsmeden is het heel heet maken van metaal. Dan kun je er allemaal mooie dingen van maken. We eten dan soms als we klaar zijn een frietje in de stad.

Ik ben trouwens Floris. Ik woon in Wijchen samen met mijn vader en moeder. Samen maken we heel wat mee. Lees je mee?

De bus komt aangereden. Mama geeft de strippenkaart en de buschauffeur zet een stempel. We moeten staan, want er zitten veel mensen in de bus. Na eventjes te hebben gereden zijn we aangekomen bij het ziekenhuis. We mogen uitstappen. We lopen het ziekenhuis binnen. Achter een grote balie zit een mevrouw die vertelt waar we heen moeten. We lopen samen naar een klein kamertje in het ziekenhuis. In deze kamer zit een meneer met een grote bril op. Hij staat op en geeft ons een hand. Mama mag gaan zitten op een